

## Den svenska ockulta skolan

Vid två tidigare tillfällen har det funnits anledning att kortfattat och antydningssvis beröra planerna på en svensk ockult skola. Denna gång kommer en bredare bild av projektet att skisseras.

Den förgivettagna utgångspunkten är Tibetanens förutsägelser på området. När det gäller det övergripande perspektivet säger han t.ex. i *The Rays and the Initiations*: ”Jag har kommit med två påståenden angående Hierarkin under de gångna åren. Det ena var att som ett resultat av jordens rening genom världskriget (1914-1945) och genom det lidande som mänskligheten har varit underkastad (med en åtföljande renande verkan som kommer att visa sig senare) kommer det att bli möjligt för Hierarkin att träda fram och verka öppet på det fysiska planet. Detta visar på en återgång till situationen under atlantisk tid när (för att använda biblisk symbolik) Gud själv vandrade bland människorna – gudomen var närvarande i fysisk form, eftersom Hierarkins medlemmar vägledde och styrde de mänskliga angelägenheterna så långt som den inneboende fria viljan tillät. På ett högre varv i spiralen kommer detta återigen att ske. Mästarna kommer att öppet röra sig bland människorna. För det andra kommer Hierarkin dessutom att återupprätta de uråldriga mysterierna.”<sup>1</sup>

I en sekulariserad tid som vår kan kanske uppgiften om att Mästarna skall ”öppet röra sig bland människorna” skapa överdrivna fantasier om mystisk och sensationell andlighet. Att det skall drälla omkring personer i fotsida dräkter och tala kryptisk till sina lärjungar. Tibetanen konstaterar emellertid att: ”Oavsett om Hierarkins medlemmar verkar under de tidigare stadierna eller senare när det verkliga framträdandet sker kommer de att arbeta som medlemmar av mänskligheten och inte som kungjorda medlemmar av Gudsriket eller själarnas rike som för oss är känt som Hierarkin. De kommer att inneha ett eller annat slags ämbete. De kommer att vara sin tids politiker, affärsmän, finansmän, religiösa lärare eller präster. De kommer att vara vetenskapsmän och filosofer, högskoleprofessorer och utbildare. De kommer att vara borgmästare i olika städer och finnas i ledningen för alla offentligt erkända etiskt inriktade rörelser. Den andliga kraftfullheten i deras liv, deras klara och rena visdom, sundheten och det för en modern tid acceptabla i de åtgärder som de föreslår inom de områden där de väljer att verka, kommer att vara så övertygande att det inte kommer att finnas många hinder uppställda för dem när de skall fullgöra sina åtaganden.”<sup>2</sup>

Med detta konstaterat är det sedan framförallt i *Ockult meditation* som Tibetanen ger mer detaljerade inblickar i sin syn på de ockulta skolornas framväxt och funktion som en aspekt av återupprättandet av de uråldriga mysterierna.

Han understryker där det viktiga i att ”betoningen läggs på det faktum att den grundläggande ockulta skolan är den som har sin rot i planetens heliga centrum, *Shamballa*, oberoende av vilka utlöparna är. På denna plats finns vad som kan kallas den centrala ledningen för Hierarkins arbete med undervisning och

---

<sup>1</sup> *The Rays and the Initiations*, sid. 330.

<sup>2</sup> *The Externalisation of the Hierarchy*, sid. 570-571.

träning, och den står under direkt överinseende av den ende invigaren, som – vilket sällan inses – är det högsta uttrycket för undervisningsstrålen på jorden.”<sup>3</sup>

Det finns med andra ord bara en enda i Shamballa förankrad ockult skola. Men denna grundläggande ockulta skola ”har tre huvudgrenar och en fjärde som håller på att formas. Dessa kommer att utgöra de fyra grenarna i denna fjärde rund.”<sup>4</sup> Och om dessa grenar säger Tibetanen att de ”är och kommer att vara nära ömsesidigt förbundna med varandra och arbeta nära tillsammans, eftersom alla kommer att vara samlade och stå under kontroll av Chohanen i *Shamballa*. Var och en av de fyra grenarnas ledare meddelar sig ofta med varandra och de fungerar verkligen som en fakultet i ett kolossalt universitet, medan de fyra skolorna fungerar som inrättningens olika större avdelningar – ungefär som underordnade institut. Målet för det hela är människosläktets utveckling, och avsikten är att leda alla fram till den ende invigaren.”<sup>5</sup>

Tibetanen säger vidare att den gren av den ockulta skolan som är viktigast för Västerlandet är Himalayalogen. Detta gäller dock för alla som tillhör den s.k. femte rotrasen. För den framväxande sjätte rotrasen är det i stället den fjärde grenens skola som är den viktiga. Och om denna skola säger Tibetanen en smula kryptiskt: ”Mästaren R. och en av de engelska Mästarna arbetar, med hjälp av Mästaren Hilarion, med det gradvisa grundandet av den fjärde grenens skola. Begrunda dessa meddelade fakta för de har djup betydelse.”<sup>6</sup> Dessutom säger Tibetanen att denna skola ”kommer att ha sitt högkvarter i Västerlandet på en plats som ännu inte har avslöjats”.<sup>7</sup>

Det är mot denna allmänna bakgrund som Tibetanen sedan gör sin förutsägelse om att det kommer att bildas ett antal ockulta skolor som kommer att vara anknutna till någon av de fyra centrala avdelningarna i den grundläggande ockulta skolan:

Han nämner sju förberedande skolor som var och en är anknuten till en av den sju avancerade skolorna.

<b>Förberedande skola</b>	<b>Avancerad skola</b>
1. Grekland eller Syrien	Egypten
2. Mellanvästern, USA	Kalifornien
3. Södra Frankrike	Italien
4. Skottland och Wales	Irland
5. Sverige	Ryssland
6. Nya Zeeland	Australien
7. Japan	Kina

När det sedan gäller själva bildandet säger Tibetanen: ”Jag vill nu allvarligt göra er uppmärksamma på att skolorna kommer att börja endast i smått och sättas igång på ett sätt som först kommer att tyckas vara alltför obetydligt för att vara

---

<sup>3</sup> *Ockult meditation*, sid. 255.

<sup>4</sup> *Ockult meditation*, sid. 257.

<sup>5</sup> *Ockult meditation*, sid. 257.

<sup>6</sup> *Ockult meditation*, sid. 258.

<sup>7</sup> *Ockult meditation*, sid. 257.

värt att lägga märke till. En början kommer att göras med medlemmar från olika ockulta skolor sådana som den teosofiska rörelsens esoteriska sektion och andra. Arbetet i England, Amerika och Australien är redan i sin början, medan arbetet i Sverige kommer igång inom kort. De andra kommer att följa efter vid något senare tidpunkter.”<sup>8</sup>

Det var i brev skrivna under hösten 1920 (publicerade 1922 i den engelska originalupplagan av *Ockult meditation*) som dessa fascinerande förutsägelser gjordes. Och det finns ju all anledning att ställa frågan hur det har gått med förberedelsearbetet. Av ordvalet att döma förefaller det som att verksamheten borde vara i full gång för närvarande. Men samtidigt berör Tibetanen starttidpunkten på ett annat ställe i *Ockult meditation* och då säger han att ”ni måste komma ihåg att de skolor som har hand om det förberedande arbetet och de tidigare graderna kommer att vara de första, och att de håller på att grundas nu eller kommer att grundas under perioden omedelbart före Den Store Herrens ankomst”<sup>9</sup> (dvs. Kristi återkomst).

Eftersom det nu har gått 85 år sedan Tibetanen skrev att ”arbetet i England, Amerika och Australien är redan i sin början, medan arbetet i Sverige kommer igång inom kort” betyder det rimligen att när det gäller tidpunkten för grundandet är det detta senare alternativ som gäller. En ståndpunkt som också stöds av att han i *The Rays and the Initiations* säger ”ett studium av det som jag här har skisserat som grundläggande krav visar att de esoteriska skolor som jag beskrev i *Ockult meditation* ligger långt borta i en avlägsen framtid”.<sup>10</sup>

Nyckeln till en förståelse av dessa skiftande tidsangivelser ger Tibetanen i *Esoterisk psykologi – I* där han om en av sina förutsägelser daterad 1955 säger att ”tidpunkten ligger i den uppvaknade mänsklighetens händer. Tidsskillnaden rör sig om endast 100-300 år.”<sup>11</sup>

Men oavsett hur svårt det är att utläsa en exakt tidpunkt för skolornas grundande av Tibetanens olika utsagor så är det intressant att titta lite närmare på hur reaktionerna har blivit på hans förutsägelser, och hur nuläget faktiskt är när det gäller de ockulta skolorna? Detta är inte alldeles enkla frågor att besvara. I ett internationellt perspektiv står det emellertid klart att det finns personer som anser sig redan ha startat skolorna, medan andra säger sig uttryckligen arbeta i denna riktning, och ytterligare andra är mera försynta och nöjer sig med att påstå att de i varje fall sår frön med förhoppningen att dessa så småningom skall kunna blomma ut till en av de förutsagda skolorna.

Gemensamt för dessa olika initiativ är att de oavsett anspråksnivån har sin tyngdpunkt på esoterisk undervisning av teoretisk natur. En del av dessa initiativ har hög kvalitet, och sköts av kunniga och kloka ledare. Och annat är kanske mindre framstående, men generellt gäller att dessa initiativ är mycket värdefulla eftersom de bidrar till att möta efterfrågan på grundläggande esoterisk undervisning. I en tid då tänkandet allmänt skolas i sekulariserade och

---

<sup>8</sup> *Ockult meditation*, sid. 261.

<sup>9</sup> *Ockult meditation*, sid. 260.

<sup>10</sup> *The Rays and the Initiations*, sid. 123.

<sup>11</sup> *Esoterisk psykologi – I*, sid. 314.

materialistiska tankebanor och där det dessutom finns stor otålighet och en rastlös längtan efter ”snabba resultat” ter sig den esoteriska undervisningen ofta, eller åtminstone initialt, som svårtillgänglig och intellektuellt krävande, och då är det förträffligt med olika initiativ som kan vara till stöd under studieprocessen. Och om de teoretiska studierna kompletteras med undervisning i ockult meditation så är det ännu bättre, och så är också ofta fallet.

Om man däremot bedömer dessa olika esoteriska utbildningsinitiativ som ett uttryck för en strategi för att manifesteras en eller annan av de ockulta skolor som Tibetanen förutsagt så blir bilden inte lika okomplicerat positiv. I själva verket är strategin förknippad med flera avgörande brister. Detta blir särskilt tydligt om man lyfter fram tre viktiga aspekter av Tibetanens undervisning om skolorna.

Det första problemet rör platsen. På den punkten är Tibetanen mycket tydlig. Han säger i *Ockult meditation* att ”man kommer senare att upptäcka, när de ockulta skolorna har grundats, att de ligger där något av den gamla magnetismen dröjer kvar och där i några fall vissa gamla talismaner har bevarats av Brödrskapet med just detta mål i sikte”.<sup>12</sup> Platsen är alltså mycket viktig. Antingen skall skolorna ligga på platser där det tidigare har funnits mysterieskolor eller där Hierarkin förutseende nog i god tid placerat en talisman för att magnetismen skall bli tillräcklig för att en plats skall kunna hysa en mysterieskola.

Om man skall kunna starta en ockult skola måste man alltså hitta platsen. Detta kräver förvisso något mer än att få kontakt med en fastighetsmäklare. Med tanke på att skolledarna av Tibetanen beskrivs både som klärvoajanta, och som accepterade lärjungar när det gäller den förberedande skolan och invigda när det gäller den avancerade skolan måste valet av platsen bygga på perception och inget annat. Och den perception som det handlar om är vägledande Mästarkontakt, för Tibetanen förklarar också i *Ockult meditation* att det står en Mästare bakom varje skolas arbete.

Detta betyder att hur viktig och bra mycket av den esoteriska undervisning än är som bedrivs genom olika internationella och andra lärares försorg så måste den åtminstone kunna knytas till rätt plats innan det alls finns fog för att tala om att en ockult skola sett dagens ljus. Och rätt plats är alltså inte vilken plats som helst som man har råd att disponera för kortare eller längre tid utan den magnetiserade plats som uppenbaras för skolledaren i hans vägledande Mästarkontakt.

På detta område, dvs. vägledning från Mästarna, finns det naturligtvis fallgropar. Och Tibetanen påminner om den största av dem alla i *Esoterisk psykologi – II* när han med stilenlig rättframhet konstaterar att ”den vägledning som anhängarna till många esoteriska skolor så ofta gensvarar på är *inte* från Hierarkin, utan Hierarkins astrala återspeglning. De gensvarar således på en illusorisk, förvrängd och av människor skapad framställning av ett viktigt andligt faktum. De skulle kunna gensvara på verkligheten, om de valde att göra det.”<sup>13</sup>

---

<sup>12</sup> *Ockult meditation*, sid. 259.

<sup>13</sup> *Esoterisk psykologi – II*, sid. 368. Huruvida denna kommentar är tillämplig på någon av de skolor som utger sig för att vara en av de av Tibetanen förutsagda ockulta skolorna är inte ett ämne för denna betraktelse.

Det bör också framhållas att betoningen på den rätta platsen inte har sin grund i något slags åsikter om landskapets skönhet eller andra synpunkter som har med tycke och smak att göra utan i det faktum att den rätta platsens magnetisering behövs för att undervisningen som bedrivs skall kunna få den kvalitet som krävs. I synnerhet handlar det om vad platsens magnetism betyder för den meditation och annat inre arbete som bedrivs på skolan. Platsen som alltså kan verka gälla något yttre och därför inte så betydelsefullt, är i själva verket en mycket viktig faktor för säkerställande av undervisningens kvalitet. Ockulta skolor kan med andra ord bara bedriva sin verksamhet där de skall bedriva sin verksamhet.

Det andra problemet rör en viktig aspekt av själva undervisningen, nämligen betoningen på tjänandet. På den punkten är Tibetanen mycket klar. När det gäller de förberedande skolorna finns en stark betoning av tjänandets betydelse, och då inte som teori utan som livsförvandlande praktik. Tibetanen säger att ”den förberedande skolan koncentrerar sig framför allt på utvecklandet av den trefaldiga lägre människan och hennes träning i tjänande”.<sup>14</sup> Och därför kommer den förberedande skolan att ”vara belägen bland de arbetande människorna, så att eleven kan lära känna sig själv genom sina reaktioner och mellanhavanden med dem i tjänande och kamp”.<sup>15</sup>

För att vidden av tjänandets betydelse skall bli alldeles klar är det nödvändigt att gå in lite djupare på vilken undervisning Tibetanen menar skall bedrivas vid både den förberedande och den avancerade skolan. Han uttalar sig mycket tydligt om denna sak i *Ockult meditation*: ”Den grundläggande undervisningen i båda dessa skolor är meditation i alla dess grader. Varför? Därför att information, klara instruktioner eller ett gytter av fakta aldrig ges i ockulta skolor, ej heller används de exoteriska läroboksmetoderna. Hela avsikten är bara att hjälpa den studerande att själv ta reda på den kunskap som behövs. Hur? Genom att utveckla intuitionen genom meditation och genom att uppnå den grad av mental kontroll som kommer att tillåta Triadens visdom att strömma ner i den fysiska hjärnan via det kausala.”<sup>16</sup>

Detta betyder att ett intellektuellt förhållningssätt till den ofta mycket intellektuellt krävande högre esoteriska kunskapen är helt otillräckligt. I själva verket missförstår den studerande – ofta utan att själv förstå det – den esoteriska kunskap som han inte själv kan intuitivt verifiera som sann i sitt eget inre. Därför är meditation det centrala i de ockulta skolorna. I dessa skolor finns förstås en insikt om skillnaden mellan vanlig världslig kunskap och esoterisk kunskap. Den förstnämnda är tillgänglig för det lägre sinnet, medan den esoteriska kunskapen i och för sig kan formuleras på denna intellektuella nivå, men dess verkliga essens är inte tillgänglig för det lägre sinnet. Det abstrakta sinnet och intuitionen måste engageras för att den esoteriska kunskapen skall bli verkligt tillgänglig, dvs. om, som Tibetanen uttryckte det i citatet ovan, triadens visdom skall kunna ”strömma ner i den fysiska hjärnan via det kausala”.

---

<sup>14</sup> *Ockult meditation*, sid. 263.

<sup>15</sup> *Ockult meditation*, sid. 263.

<sup>16</sup> *Ockult meditation*, sid. 264.

Därför handlar inte de ockulta skolornas undervisning om att låta ett rastlöst och ambitiöst lägre sinne rusa iväg och assimilera mängder av detaljkunskaper om esoteriska ting. Sådant bidrar bara till intellektuell stolthet och andra illusioner, som ökar klyftan mellan dem som sysslar med esoterik och s.k. ”vanligt folk”. Visserligen kräver den esoteriska utvecklingen att det lägre sinnet får sin beskärda del, men det skall man enligt Tibetanen sörja för på de förberedande ockulta skolorna genom att man på dem erbjuder ”en omgivning där många och varierande mänskliga kontakter kan knytas och där världens konkreta kunskap är lättillgänglig (musik, bibliotek och föreläsningar), för i förberedelsen för den sanna ockulta träningen kommer rustandet av den studerande i astralt och mentalt avseende att vara bland det första som beaktas”.<sup>17</sup>

Detta betyder att i synnerhet de förberedande ockulta skolorna inte skall ägna sig åt esoterisk kunskap i större utsträckning än vad som motiveras av eller står i samklang med elevens utveckling i meditation. Om en elev har starka intellektuella ambitioner och färdigheter som rör det lägre sinnets domäner måste dessa omsättas på den världsliga kunskapens område annars riskerar utvecklingen att bli obalanserad. Den självinsikt som eleven skulle få om han/hon ägnar sig för mycket åt intellektuella övningar inom den esoteriska kunskapens område skulle bli snedvriden av allehanda illusioner. Och det är förstuds med djup insikt om detta som Tibetanen understryker att den förberedande ockulta skolan skall ”vara belägen bland de arbetande människorna, så att eleven kan lära känna sig själv genom sina reaktioner och mellanhavanden med dem i tjänande och kamp”.

I den ockulta undervisningen måste det alltså finnas en balans mellan meditation, intellektuella studier av både världsliga och esoteriska ting samt tjänande. För denna balans är oundgänglig om eleven skall kunna utveckla den grad av självinsikt – sammanhängande med att personligheten blivit själsgenomsyrad – som krävs för att porten till den avancerade ockulta skolan skall kunna öppnas.

Det som är problemet med en intellektuell undervisning om esoteriska ting är att tjänandet riskerar att bli en teori bland andra. Men den förvandlande kraften i tjänandet har inget med teorier att göra. Tjänande är livsförvandlande praktik, och inte en teoretisk övning eller spekulatlon. De förberedande ockulta skolorna måste bygga på en insikt om detta, och gör de inte det så är den undervisning som bedrivs på sin höjd förberedande för den förberedande skolan, oavsett anspråk.

Det tredje problemet har att göra med hur en grupp måste fungera för att kunna ha kraft att ”jorda” en ockult skola. Hur viktig ledaren än är handlar uppbyggandet av en ockult skola inte om ”a one man show” utan det är en gruppuppgift. Och inte vilken gruppuppgift som helst. Det har ju redan framgått att uppbyggandet av de ockulta skolor som Tibetanen förutser ingår i det som kallas återupprättandet av mysterierna, och detta är en aspekt av det större skeende som kallas Hierarkins framträdande och som innebär att Mästarna skall inkarnera tillsammans med Mästarnas Mästare, Kristus själv. Kristi återkomst, i sig inte direkt en småsak, skall alltså ingå i ett historiskt sammanhang som

---

<sup>17</sup> *Ockult meditation*, sid. 264.



innebär att förhållanden som inte funnits på jorden sedan under Atlantis tid åter skall bli verklighet.

Insatt i detta sammanhang är det knappast ägnat att förvåna att de grupper som åtagit sig uppgiften att manifesteras de ockulta skolorna måste leva upp till höga krav. Det räcker minsann inte med vilken grupp av andligt och esoteriskt intresserade idealister som helst.

Det räcker inte heller med att det finns en person i gruppen, dvs. ledaren, som har den nödvändiga Mästar- och ashramuppkopplingen, utan gruppen måste med all sannolikhet fungera enligt de 14 regler för gruppinvigning som Tibetanen kommenterar i *The Rays and the Initiations*. Detta sägs kanske inte rent ut i någon av Tibetans böcker, men just i *The Rays and the Initiations* säger Tibetanen: ”Jag skulle vilja fästa er uppmärksamhet på att de fjorton reglerna för sökande och de fjorton reglerna för lärjungar och invigda är de två stora och grundläggande kurserna i de kommande mysterieskolorna, vilka jag förberett världen för genom boken *Ockult meditation*.”<sup>18</sup> Och nog skulle det verka en smula egendomligt om inte den grupp som startar skolan själv skulle kunna fungera efter dessa regler om den efter grundandet förväntas vara kapabel att undervisa om reglerna i fråga.

Stöd för denna tolkning går också att finna i *Discipleship in the New Age – I*. Denna bok, tillsammans med *Discipleship in the New Age – II*, handlar om det försök som Tibetanen gjorde för att få en grupp att fungera så som reglerna i *The Rays and the Initiations* föreskriver. Och i sina inledande kommentarer till projektet säger Tibetanen om sin grupp att: ”Men framförallt är det en grupp, som har formats för att införa den nya tidsålderns metoder vad beträffar grupparbete samt träningen av lärjungar och deras förberedelse för invigning, tillsammans med andra grupper i hela världen vilka har uppfattat den nya visionen och som arbetar under inspiration och intryck från Mästarna. Om ni alla klarar av att ta vara på tillfället kan det bli möjligt att grunda de mysterieskolor som senare kommer att återupprättas i världen och som jag nämnde i *Ockult meditation*. Detta bör ni komma ihåg. Experimentet kan misslyckas. Vare sig detta sker eller inte kommer det hela i vilket fall som helst att ge verklig behållning ...”<sup>19</sup>

Detta borde rimligen kunna tolkas som att Tibetans grupp är en föregångare när det gäller att arbeta efter de principer som måste vara gällande för de grupper, som på sina bestämda platser, skall bygga upp de ockulta skolorna.

Ytterligare belysning av detta ger Tibetanen i sina instruktioner till sin grupp när han talar om att ”lärjungar i en Mästares grupp måste älska varandra på ett intelligent sätt och med en varaktig styrka så att de på detta sätt frigör det ljus och den kraft som till sist kommer att göra att gruppen blir av verkligt värde i världen”.<sup>20</sup> Denna djupa och varaktiga kärlek är alltså ett villkor för att gruppen skall kunna få något utträttat i världen. Och med tillräcklig gruppkärlek skapas en gruppenhet om vilken Tibetanen säger:

---

<sup>18</sup> *The Rays and the Initiations*, sid. 262.

<sup>19</sup> *Discipleship in the New Age – I*, sid. 17.

<sup>20</sup> *Discipleship in the New Age – I*, sid. 10.

”Denna gruppenhet, som kommer att ha sina rötter i förenad gruppmeditation eller i det kontemplativa livet (i vilket själen vet att den är ett med alla själar), måste förverkligas genom någon form av gruppaktivitet. Denna borde direkt komma till uttryck i själva gruppen och senare – när föreningen är mera fullständig – i världen i stort. Det är på detta sätt som Mästarnas ashramer kommer att manifesteras på jorden och Hierarkin fungera öppet på det fysiska planet och inte bakom kulisserna som hittills. Sedan kommer mysterierna att återupprättas.”<sup>21</sup>

Nu hör det till saken att de krav som ställs på dessa grupper är mycket höga. Tibetanen misslyckades med sin egen grupp och han kommenterar detta och andra gruppexperiment som utförs av andra Mästare på följande sätt: ”Det första syftet med dessa experiment (som försiggår i tysthet på olika platser världen över) är att ta reda på om en grupp lärjungar kan arbeta tillsammans på ett sådant sätt att Mästarna kan uppfatta att en inre sammansmältning äger rum. Resultaten har hittills inte varit uppmuntrande. För att bara nämna en sak har det varit svårt att finna lärjungar som står på ungefär samma utvecklingsnivå, vars strålar ’lyser igenom’ i tillräcklig utsträckning, och som kan ådagalägga någon kvalitet eller något framträdande tema (om jag får använda ett sådant uttryck) som de gemensamt omfattar och som skulle räcka för att hålla dem samman och visa sig vara starkt nog för att utjämna personliga skillnader och preferenser och riva ner skrankor. Hittills har det inte varit möjligt att göra detta. Grupp efter grupp har undersökts och satts på prov av olika Mästare i olika delar av världen, och alla sådana försök har hittills misslyckats. När jag använder ordet ’misslyckats’ så menar jag att de har misslyckats om man bedömer det hela utifrån det planerade målet. Om bedömningssynvinkeln i stället gäller en speciell lärjunges individuella utveckling har det hela inte nödvändigtvis varit ett misslyckande.”<sup>22</sup>

Detta är skrivet på 1940-talet, och även om det har hänt en hel del på 60 år så är det fortfarande rimligt att förmoda att det är ”svårt att finna lärjungar som står på ungefär samma utvecklingsnivå, vars strålar ’lyser igenom’ i tillräcklig utsträckning, och som kan ådagalägga någon kvalitet eller något framträdande tema som de gemensamt omfattar och som skulle räcka för att hålla dem samman och visa sig vara starkt nog för att utjämna personliga skillnader och preferenser och riva ner skrankor.” Men det verkligt intressanta i sammanhanget är att projektet att starta en ockult skola i Sverige (eller annorstädes) rimligen borde vara ett värdigt gemensamt tema för en grupp av det slag vi här diskuterar.

Slutsatsen av detta blir att etablerandet av en ockult skola enligt Tibetanens förutsägelser i *Ockult meditation* kräver att just detta etablerande är det gemensamma temat för en grupp som till skillnad från de experimentgrupper som Tibetanen berör i sina skrifter inte misslyckas med att fungera enligt reglerna i *The Rays and the Initiations*. Och denna typ av grupp är naturligtvis något helt annat än de mer eller mindre lösa nätverk av intresserade som omger de flesta av de lärare som är engagerade i olika esoteriska utbildningsinitiativ med mer eller mindre tydliga anspråk på att vara led i eller strategier för manifesterandet av de ockulta skolorna.

<sup>21</sup> *Discipleship in the New Age – I*, sid. 12.

<sup>22</sup> *The Rays and the Initiations*, sid. 208-209.



Den sammantagna bild som framträder efter dessa analyser av den manifestationsstrategi som verkar ligga bakom de flesta nutida esoteriska utbildningsinitiativ syftande till uppbyggnad av en eller annan av de förutsagda ockulta skolorna är att strategin är helt otillräcklig trots att den erbjudna undervisningen i många fall kan ha hög teoretisk kvalitet och därför säkerligen bidrar konstruktivt till uppgiften att förbereda marken för de förberedande och avancerade ockulta skolorna.

Det finns emellertid ingen anledning att ytterligare orda om dessa ting. Syftet med de hittills gjorda analyserna är att klargöra fundamentala realiteter, inte att kritisera. Detta skulle dessutom vara helt kontraproduktivt eftersom det finns många personer verksamma inom de mera teoretiskt och intellektuellt inriktade utbildningsinitiativen som har de kunskaper som krävs för att de på sikt skall kunna integreras i eller rent av ha en central funktion i en manifestationsgrupp för en ockult skola.

Analyserna i denna lilla betraktelse är alltså gjorda i insikt om och med full respekt för Tibetanens uppfattning att: ”Den tidpunkt måste komma då alla dessa olika (och för närvarande) separatistiska esoteriska grupper måste kungöra sin likhet och då ledare, medarbetare och sekreterare kommer att träffas för att lära känna och förstå varandra. En dag kommer detta erkännande och denna förståelse att föra dem till en punkt där de kommer att försöka komplettera varandras insatser, utbyta idéer med varandra och på så sätt i ord och gärning utgöra en stor esoterisk högskola i världen, med olika klasser och nivåer men samtliga kommer att vara sysselsatta med uppgiften att träna aspiranter och förbereda dem för lärjungaskap, eller övervaka lärjungarnas arbete när de förbereder sig för att ta invigning. Då upphör deras nuvarande försök att hindra varandras arbete genom att jämföra metoder och tekniker, genom kritik och förtal, genom varningar och underblåsande av fruktan samt genom understrykande av egen exklusivitet. Det är dessa hållningar och metoder som vid denna tid utgör ett hinder för inträdet av sanningens rena ljus.”<sup>23</sup>

När den svenska skolgruppen nu börjar göra sitt arbete och sin strategi känd sker det alltså i en förhoppning om att den enda esoteriska gruppen skall berikas och stärkas i sitt arbete av detta.

Det centrala i den svenska skolgruppens strategi är att inte börja från ”toppen” – dvs. med de esoteriska teorierna och olika idéer om hur dessa skall spridas genom olika former av utbildning – och därmed få problem med ”jordningen” utan skolgruppen har börjat arbetet från grunden. Först Mästar- och ashramkontakten som ju är nyckeln till utvecklingen av den behövliga gruppstyrkan, därefter grupprekryteringen som i sin tur hör samman med grupputveckling genom meditation och tjänande understödd av undervisning om esoteriska teorier i en utsträckning som står i samklang med meditationsutvecklingen, och sedan platsen. Och på den rätta magnetiserade platsen fortsätter och intensifieras sedan arbetet med grupprekrytering och gruppupptäckning, framförallt beroende på själva platsen och på de växande

---

<sup>23</sup> *The Externalisation of the Hierarchy*, sid. 16-17.

möjligheter för tjänande som där utvecklas och kommer att utvecklas i enlighet med den breda grundstrategin för skolprojektet.

Till detta kan fogas att en antydning av det svenska skolprojektet blev en hjärnmedveten realitet första gången på 50-talet. Sedan accelererade processen under 70-talet och i synnerhet på 80-talet och nu är platsen funnen och arbetet med manifestationen av skolan pågår för fullt.

Innan denna mycket knapphändiga men överskådliga strategipresentation skall utvecklas lite närmare är det nödvändigt att kommentera ett med strategin sammanhängande val som skolgruppen har gjort. Ett val vars existens berörs av Tibetanen i en av hans kommentarer om de esoteriska skolornas roll där han säger: ”Detta sinne för syntes är något som de nya esoteriska skolorna kommer att utveckla hos sina studenter och noviser, för det är de personer som tränas inom dessa skolor som kommer att bygga den nya världen och skola den framtida allmänna opinionen. De beteckningar och namn som dessa skolor sätter på sig själva betyder föga. Många kommer att proklamera att de är esoteriska skolor, men de kommer inte att förmedla något av sant esoterisk natur. De kommer bara att dra till sig de lättrogna och de enfaldiga. Det finns många som fungerar på detta sätt idag. Andra kanske avstår från alla yttre indikationer på esoterisk och ockult skolning men förmedlar likväl den undervisning som behövs. De kommer att sträva efter att relatera den ende, monaden, till personligheten och frammana ett verkligt sinne för syntes hos sina studenter.”<sup>24</sup>

När det gäller hur skolan skall betecknas har alltså den svenska skolgruppen valt att inte hissa ”den ockulta flaggan”. Orsaken till detta beslut är att på samma sätt som det inte är bra för en balanserad personlig utveckling att fördjupa sig i esoteriska teorier i en utsträckning som inte är motiverad av ens faktiska förmåga att i meditation intuitivt verifiera teorierna som sanna finns det uppenbara nackdelar med att proklamera esoteriska teorier i en starkt sekulariserad miljö som den svenska om ens verksamhet har som syfte att arbeta för ett brett genomslag i samhället för de värderingar som ligger bakom det esoteriska perspektivet.

I den svenska skolgruppens beslut ligger ingen förutsägelse om att esoteriken alltid skall vara mer eller mindre ”dold”, utan beslutet gäller tillsvidare för att underlätta i en ekonomiskt sårbar begynnelsefas då det omgivande samhällets acceptans är ytterst viktig. Den svenska skolgruppens beslut är därför inte heller ett uttryck för en generell hållning till hur andra grupper absolut måste eller bör förhålla sig till den aktuella frågeställningen.

I sammanhanget kan det kanske vara värt att påtala att ett beslut liknande det den svenska skolgruppen tagit en gång i tiden också togs av den numera över hela världen kände italienske psykologen Roberto Assagioli. Många sysslar med hans psykosyntes utan att ha den ringaste aning om Assagiolis utomordentligt djupa förankring i esoteriken. En del känner måhända till att han var personligen bekant med Alice Bailey. Men hur många vet att han ingick i den grupp – skildrad i Discipleshipböckerna – som fick direkta instruktioner från Tibetanen?

---

<sup>24</sup> *The Rays and the Initiations*, sid. 121.

Säkerligen inte många. Och skälet är förstås att Assagioli direkt fattade beslutet att låta sanningen om sin psykologiska metods esoteriska grund omslutas av vad han själv kallade ”a wall of silence” (en tystnadens mur) för att undvika destruktiva, nedvärderande och kanske för metodens framtida spridning och användbarhet helt förödande omdömen och kommentarer.

Trots att samma ”tystnadens mur” finns kring det svenska skolprojektets esoteriska grund och syfte, vilket gör att det i världens ögon för närvarande framstår i stort sett som ”vilken anläggning som helst”, är det i detta sammanhang möjligt och nödvändigt att gå lite närmare in på beståndsdelarna i projektets grundstrategi.

Det centrala är bredden i strategin. Tanken är inte att det gäller att så snabbt som möjligt få igång någon form av teoretisk esoterisk utbildning enligt av Tibetanen förutsagt mönster. Kanske strategin låter sig bäst beskrivas av en symbolisk bild. I så fall skulle man kunna säga att den ockulta skolan i Sverige kommer att vara som en utslagen blomma på en även i övrigt mycket livskraftig och vacker växt. Och av detta följer att det som gäller nu och i den närmaste framtiden är att stärka denna växt så att blomningsfasen kan komma så fort som möjligt.

Med vad handlar då ”växten” om. Vad är det för verksamhet som den rätta magnetiserade platsen skall hysa utöver den esoteriska skolan, eller som den esoteriska skolan skall kröna?

Nyckeln till svaret på denna fråga hör samman med en kvarvarande (om än sakta avklingande) glamour från Fiskarnas och den sjätte strålens era om hur viktigt och ibland t.o.m. allenasaliggörande det är att proklamera de absolut rätta idealen, som samtidigt måste vara formulerade på det exakt rätta sättet. Fiskarnas era har ju i mångt och mycket varit den diktatoriska idealismens era, då bekännelsen till de rätta idealen varit långt viktigare än att idealen omsattes i en rimlig praktik. När den esoteriska gruppen gensvarar på denna glamour så uttrycks det i att verkandet för den esoteriska verklighetsuppfattningen och människosynen blir starkt teoretiskt och intellektualiserande med en betoning på det viktiga i den esoteriska lärans bokstav. Men hur viktigt det än är att verka för den esoteriska verklighetsuppfattningen och människosynen så är Vattumannens och den sjunde strålens kommande era den praktiska tillämpningens era.

Därför är grundvisionen för det svenska skolprojektet att i praktiken lokalt och nu bygga den kommande Vattumannens tidsålder på den utsedda magnetiserade platsen. Skolprojektet handlar om att låta ett frö från framtiden slå rot och spira i nuet. Visionen begränsar sig alltså inte till byggandet av en esoterisk skola utan visionen är att bygga ett minisamhälle som fungerar efter Vattumannens principer och ideal, även om dessa åtminstone till en början måste uttryckas i världsliga termer.

Ett försök att här och nu och just i världsliga termer beskriva grundvisionen för det svenska skolprojektet skulle kunna lyda på följande sätt:

I sin enklaste form kan hjärtpunkten i visionen beskrivas som en tes om människans natur: att människan inte uttrycker sin sanna och djupaste natur

genom egostyrd kamp och s.k. självhävdande utan genom tjänande av andra. Skolprojektet byggs alltså kring en orubblig tro på människans godhet och skapande förmåga och att den kan frigöras, stabiliseras och utvecklas bäst genom att man i grupp lär sig att tjäna andra. Detta handlar om en djupgående utvecklingsprocess där invanda och kristalliserade mönster av egofixerat självhävdande måste brytas upp. En process där vi får tillfälle att växa ur vår litenhet och rädsla, vår konkurrenslusta och vårt framhävande av oss själva och vår misstänksamma småaktighet.

Visionen är alltså att skolprojektet med alla dess verksamheter skall utgöra en gestaltning av en personlig utvecklingsresa från den självcenterade individualismens falska, isolerade, rädslostyrda och konfliktskapande identitet till den sanna, öppna och djupt medkännande identitet som gör oss till bröder och systrar – medmänniskor i ordets djupaste mening – som tillsammans upplever glädje, frihet och skapande mening i gruppens arbete för uppfyllande av sin uppgift.

Visionen är alltså att skolprojektet i dess helhet skall rent konkret öppna en port som gör det möjligt att lämna en värld av egostyrd kamp och träda in i en värld där människorna i stället är varandras tjänare.

Denna vision om ett frigörande av människans högre möjligheter hör samtidigt intimt samman med visionen av hur ett annat och bättre samhälle skall kunna byggas. Därför är visionen att när skolprojektet i dess helhet blivit förverkligat är det ett minisamhälle där alla centrala samhällsliga verksamheter bedrivs i enlighet med de principer som visionen uttrycker. Visionen för skolprojektets samhällsroll är alltså att utgöra ett minisamhälle som rymmer åtminstone merparten av ett fullständigt samhälles funktioner, och där verksamheten bedrivs på ett sätt som i praktiken demonstrerar en människosyn och samhällsbyggarfilosofi med potential att bidra till en lösning av de svåra globala kriser och problem som för närvarande är så påfallande.

Ur en övergripande synvinkel är alltså visionen för skolprojektet att utgöra ett lokalt bygge av framtidens samhälle i nuet, och att detta samhälle inte skall uppföras i sluten och högmodig utopisk isolering utan i full öppenhet och samverkan med det omgivande samhället. Helt i enlighet med betoningen av tjänandets betydelse för individens förverkligande av sina högre möjligheter skall alltså skolprojektet tjänstgöra som en tjänare av människorna, samhället och världen.

Den pedagogiska tanken med skolprojektets olika verksamheter (exklusive den ockulta skolan) är att erbjuda alla typer av människor från det omgivande samhället möjligheter till interaktion. Denna interaktion kan t.ex. komma till stånd genom deltagande i olika typer av kurser (t.ex. i ledarskap), eller genom att man utnyttjar erbjudanden om olika typer av samhällsservice (t.ex. vård, omsorg, rehabilitering och vanlig skolutbildning) eller att man utnyttjar annan erbjuden kommersiell verksamhet som det kan finnas kunnande för att bedriva. Och idén är förstås att denna interaktion med det omgivande samhället skall leda till en både teoretisk och praktisk förmedling av innebörden i principerna för byggandet av ett samhälle där människorna är varandras tjänare. Och när det fungerar som

bäst skall mötet med skolprojektets verksamheter kunna ge de berörda personerna så tydliga och djuppenetrerande insikter att dess bärande värderingar blir en levande del av den livshållning som fortsättningsvis kommer att präglade de aktuella personernas personliga vandel och praktiska samhällsgärning.

Enklare uttryckt handlar alltså skolprojektet i sin helhet om att genom det goda exemplet makt påverka enskilda människor och det omgivande samhället i positiv riktning.

Samtidigt handlar ju allt detta om ekonomisk verksamhet. Och denna ekonomiska verksamhet kan i princip sägas ha tre syften.

1. Att erbjuda rikt varierande möjligheter för personlig utveckling genom tjänande. Detta gäller förstås alla inblandade i skolprojektet, inklusive eleverna i den ockulta skolan.
2. Att utöver skapandet av rimlig utkomst för de i skolprojektet aktivt verkamma generera ett överskott som skall användas dels till att finansiera olika typer av filantropisk verksamhet och dels till att finansiera den ockulta skolan som i enlighet med Tibetanens önskemål skall bedrivas gratis.
3. Att försöka bidra till en djupgående förändring av synen på ekonomi och ekonomisk verksamhet. Allt i syfte att stödja de förändringar som krävs för att den mänskliga livs- och samhällsformen skall rymmas inom de ramar som sätts av ekologiska realiteter.

Hur långt har då skolprojektet kommit på vägen mot förverkligande av sin vision? Det finns två svar på denna fråga. På ett konkret plan är svaret att skolprojektet fortfarande är i början av sin uppbyggnadsfas. En hel del faciliteter finns dock redan på plats, bl.a. sådana som behövs för kommande utbildningsverksamhet, och en relativt omfattande verksamhet bedrivs. Men stora utbyggnader är nödvändiga och planerade. I förhållande till slutmålet är egentligen bara de första grundstenarna lagda.

På det subjektiva planet har däremot arbetet kommit mycket längre. Visionen för skolprojektet är förverkligad så långt att det finns en kärngrupp på plats som fungerar efter de principer som Tibetanen beskriver i *The Rays and the Initiations*. Under rekryteringen och den av tjänandet starkt betonade utbildningen av gruppen har den redan visat sin styrka genom att med eget arbete och egenfinansiering bygga upp och driva den anläggning som redan finns. Styrkan i gruppen bedöms också vara tillräcklig för att den skall kunna bevara och utveckla sin förankring i de gällande principerna så att den sakta men säkert kan vidga sin intensivt arbetande krets under den expansions- och utbyggnadsfas som är nära förestående. Gruppen står med andra ord redo att ta sitt fulla ansvar för att projektet skall kunna utveckla hela sin framtidsskapande kraft.

Hur kan då intresserade stödja skolprojektet?

Den subjektiva grunden för stödet måste vara en intuitiv varseblivning eller upptäckt av en känsla av tillhörighet och ansvar i projektet. Tanken bakom detta påstående är att många som hör till den grupp som skall förverkliga projektet ännu inte blivit tydligt medvetna om detta. De som subjektivt sett så att säga stod först i kön har redan samlats och utgör den nu befintliga kärngruppen, ytterligare andra finns i denna grupps periferi och graviterar in mot centrum allteftersom skolprojektets verksamhet utvecklas. Och ytterligare andra börjar så smått reflektera över sitt förhållande till skolprojektet i samband med att de blir medvetna om dess existens och om vilket långsyftande projekt det är.

Denna process där olika människor rekryteras för olika uppgifter i arbetet för att förverkliga skolprojektets vision måste och kan bara fungera enligt intuitionens principer. Takten i denna rekrytering kommer förstås att bestämmas av utbyggnadshastigheten och av med vilken hastighet olika verksamheter kan sjösättas. Och den hastigheten bestäms av tillgången på pengar.

Det finns alltså i princip två huvudtyper av stöd för skolprojektet: eget arbete och pengar, dvs. bidrag till finansieringen. Det allt överskuggande problemet i nuläget är dock att skolprojektets nuvarande ekonomiska verksamhet inte är tillräckligt stark för att generera det överskott som krävs för den planerade expansionen i enlighet med visionen. Ekonomiska bidrag till projektet är alltså för närvarande otvetydigt den viktigaste formen av stöd.

Eftersom skolprojektet konsekvent är uppbyggt på den grund som framgår av den här framställningen så medför detta bestämda krav på vilken typ av finansiering som är möjlig. Och för att klargöra innebörden av detta påstående är det nu nödvändigt att titta lite närmare på ämnet pengar.

Pengar är ett stort och svårt ämne eftersom pengarna som företeelse är så indragna i allehanda starka mänskliga begär. Pengar är faktiskt inblandade i allt som har med starka mänskliga begär att göra eftersom just pengar i vår penningstyrda värld är möjliggörare av än det ena än det andra som kan uppfattas som eftertraktat med en intensitet som varierar från fullständigt livsavgörande till ”näja det skulle nog gå bra ändå”.

Pengar är dessutom nästan lika ångestgenererande som luft. Vi känner att vi behöver ha pengar för vår överlevnad och vällävdhet, och varje hot mot den säkra tillgång som vi bestämt oss för att vi behöver väcker känslan av att hela vår existens står på spel. Det känns som ett hotande kvävningstillstånd. Och de mest desperata ting kan därför utspelas i förhållande till pengar. Mord och rån och bedrägerier är ju en sak, men rimligen finns det också en desperation, måhända med högre status, rent av stil och finess, i krav på löner och pensioner i mångmiljons- ja rent av miljardklassen.

De pengar som är laddade med de mest tvivelaktiga känslorna och föreställningarna är de pengar som brukar kallas svarta. I och för sig kan man dela in dessa svarta pengar i sådana som är svartare än svarta och sådana som bara är svarta. De pengar som är svartare än svarta genereras då i samband med svår, storskalig och organiserad kriminalitet, som t.ex. smuggling av narkotika



och vapen, trafficking etc. etc. medan vanliga svarta pengar genereras av mera vardagligt småfiffel för att t.ex. slippa lite skatt.

De pengar som är svartare än svarta brukar vara i behov av s.k. tvättning medan småfiffelsvärtade pengar skiftar i en gråton som gör att de inte skiljer sig så mycket från de s.k. vita pengar som utgör den vanliga ekonomin.

Dessa vita pengar är alltså inte besudlade med tvivelaktigheter ur lagens perspektiv, men det gör dem knappast obesudlade, utan de är laddade av hela det begärs- och ångestbatteri som redan har berörts helt kort. Så skillnaden mellan vita pengar och småfiffelsvärtade pengar är egentligen inte så stor. Det handlar på sätt och vis om gråtonssvarta och gråtonsvita pengar.

Skälet till denna kategorisering av pengar är att den gör det lättare att analysera vad olika sorters pengar används till. De verkligt svarta pengarnas användning speglar självfallet den råaste egofixeringen och den lägsta moralen. De står i egennyttans tjänst på det mest destruktiva sätt för resten av den samhälleliga helheten.

De vita pengarna och i viss mån de gråtonssvarta används inom ramarna för den samhälleligt godkända egennyttan. Och de pengar som inte spenderas på varor och tjänster som behövs för den dagliga överlevnaden eller vällevnaden överförs till olika investeringssystem som t.ex. banker, försäkringsbolag och börser. Centralt i hanteringen av dessa ”överskottspengar” är då avvägningen mellan risker och avkastningsnivåer.

Men utöver denna på överlevnad, alternativt vällevnad, och egennyttig avkastningsfokuserad hantering av ”överskottspengar” finns en sektor av ekonomin där de egennyttiga motiven strängt taget inte förekommer alls. Det handlar om den sektor av ekonomin som är uppbyggd på gåvor till det som ofta brukar kallas välgörande ändamål. Nu senast i samband med tsunamikatastrofen har denna sektor av ekonomin visat en oerhörd kraft genom att många människor och företag donerat pengar till organisationer som har till syfte att hjälpa människor i nöd.

Denna handling, dvs. att lyfta pengar ur den egennyttostyrda sektorn av ekonomin, innebär att pengarna i viss mening ”tvättas” oavsett sin ursprungliga färg. Naturligtvis kan det förekomma att svarta pengar ges till välgörande ändamål, och gör det säkert, men det vanligaste är att vita pengar används. Och dessa pengar blir genom själva gåvan vitare än vita. Deras egennyttoladdning klingar av och de laddas i stället av god vilja. En god vilja som mottagaren, oavsett om det handlar om enskilda personer eller verksamheter, får del av och påverkas av.

Gåvor givna med rent hjärta har en mycket stor kraft. I synnerhet om de är givna inte av överflöd utan av de pengar som var avsedda för eget omedelbart bruk. Något som relativt nyligen har illustrerats kraftfullt i TV-inslag om svenskar indragna i tsunamikatastrofen som i Thailand fått en hjälp som skakat dem i grunden. ”Har thailändaren två skjortor ger han båda”, vittnade t.ex. en man med tårar i ögonen. En sådan upplevelse kan bli en vändpunkt i en människas liv.

Med denna skillnad på pengar och pengar som bakgrund går det nu att tydligt beskriva vilken typ av finansiering av skolprojektet som är möjlig, tänkbar och önskvärd.

Generellt finns det fyra sätt att ställa pengar till andras förfogande. Utöver gåvor handlar det om investeringar, lån och sponsring.

Gåvornas natur och kraft är redan tillräckligt analyserad, men de övriga tre kategorierna behöver beröras lite närmare.

Investeringar är något som både individer och företag kan ägna sig åt. Och de sker med både vita och svarta pengar. Det är en verksamhet som i mycket stor utsträckning handlar om avkastning för egennytta. S.k. etiska investeringar är visserligen på frammarsch, men det ändrar inte grundförhållandet att den ekonomiska egennytta är central när det handlar om investeringar. Även om den verksamhet som investeringsmottagaren bedriver kan vara ytterst hedervärd, ja rent av behjärtansvärd.

När det gäller lån är bilden mera komplicerad. När de ges av inom den vita sektorn verksamma finansiella institutioner som banker handlar det förstås om kommersiell avkastningsinriktad verksamhet. Och motiven blir då besläktade med dem som dominerar investeringar i allmänhet. Men när det handlar om privata lån ökar spännvidden från kanske med hot om brutalt våld understött ocker till en verksamhet i gränslandet till gåva.

Sponsring är en stödform som företag använder inte för direkt ekonomisk avkastning utan för att positivt påverka bilden av sig själv. Något som förstås sker av en kombination av genuin vilja att stödja (av högst skiftande styrka) och ”baktankar” om att det hela snabbt skall betala sig, dvs. fungera som osedvanligt bra reklam.

Av dessa finansieringsmöjligheter är investeringar och lån i vanlig kommersiell mening uteslutna. Det handlar om fel sorts pengar, dvs. pengar laddade med motiv som inte är i samklang med skolprojektets vision. Dessutom är det rent juridiskt omöjligt att investera i en näringsdrivande stiftelse som är den juridiska form som valts för skolprojektet.

Lån där långgivarens affinitet med verksamhetens syfte är uttalad och villkoren är så förmånliga som skattelagstiftningen tillåter är emellertid en tänkbar finansieringsform.

Sponsring är också en tänkbar finansieringsform, om det finns en tillräcklig intressegemenskap mellan sponsorn och skolprojektet.

Gåvor är självklart den bästa finansieringsformen, framför allt därför att det då blir fråga om rätt sorts pengar. Det är gåvans kraft att frigöra och stärka den goda viljan hos både givaren och mottagaren som är det viktiga.

Intressant nog behandlar Tibetanen frågan om pengar mycket ingående i en del av sina skrifter. Han rekommenderar också en meditation vars enda syfte är att attrahera pengar till projekt som är i linje med Hierarkins syften.<sup>25</sup> Skälet till detta är förstås svårigheterna att få tillräckligt med resurser för projekt som inte är inriktade på personlig ekonomisk vinning. Och Tibetanen introducerar sin meditation med följande kraftfulla maning:

”Det behövs miljoner för att sprida erforderlig kunskap om Hierarkins plan. Miljoner behövs för att främja det arbete som skall utföras av människor av god vilja, och det behövs miljoner för att undervisa människorna om det faktum att Han som alla människor väntar på är på väg tillbaka för att bli synlig på vanligt sätt. De miljarder som för närvarande slösas bort på lyxartiklar, på att tillfredsställa begären efter dyra och onödiga föremål, de miljarder (och mina bröder det handlar om miljarder enligt global statistik) som används till att köpa sötsaker, sprit, tobak, smycken och dyrbara pälsar, de miljarder som används till en våldsamt jakt efter spänning och till oupphörliga nattliga nöjen och slutligen de miljarder som i alla länder används till vapen och väpnade konflikter är penningströmmar som i stället måste ledas mot den typ av utgifter som kommer att göra Hierarkins planer möjliga och hjälpa mänskligheten i dess sökande efter ett nytt, andligt och fritt sätt att leva och som därför kommer att skapa den nya civilisationen. Miljarder krävs för att övervinna den materialism som har dominerat mänskligheten under ett oräkneligt antal tidsåldrar. Miljarder behövs också för att få till stånd en omdaning av hur människorna hanterar sina angelägenheter och för att på så sätt rena och göra vår moderna värld vackrare i den utsträckning som krävs för att Kristus skall kunna framträda bland människorna.”<sup>26</sup>

Tibetanen är förstås också tydligt medveten om de svårigheter som finns när det gäller att bryta materialismens och det personliga vinningstänkandets makt över penningen. Han för ingående resonemang om detta i *Kristi återkomst* och hans slutsats är:

”Det finns två grupper som kan göra mycket. För det första de som redan använder världens ekonomiska resurser, om de kan uppfatta den nya visionen och också se att tidens tecken visar att den gamla ordningen är på väg att förstöras, och för det andra de många goda och välvilliga människorna i alla samhällsklasser och inflytelsesfärer.

Människor med god vilja och en andlig läggning måste avvisa tankarna på sin relativa onyttighet, obetydlighet och ringhet och inse att de nu (i det kritiska och avgörande ögonblick som är inne) *kan* arbeta med kraft. Det onda makter *är* besegrade men ännu så länge inte ”förseglade” bakom den dörr dit mänskligheten kan driva dem, något som *Nya testamentet* förutsade skulle hända. Det onda söker varje väg som är öppen för ett nytt angrepp men – och detta kan vi säga bestämt och med förtröstan – världens alla obetydliga människor med en upplyst och osjälvisk inställning *finns i tillräckligt antal för att göra sin kraft påmind* – om de vill. Det finns miljontals andligt sinnade män och kvinnor i

<sup>25</sup> I *Discipleship in the New Age – II*, sid. 228-231.

<sup>26</sup> *Discipleship in the New Age – II*, sid. 225-226.

varje land, som när de kommit till den punkt att de tillsammans kan närma sig problemen med pengar kan få dem att *varaktigt flöda i nya kanaler.*<sup>27</sup>

Det byggprojekt som står i tur i utbyggnadsplaneringen är en byggnad avsedd att hysa dels ett friskvårdshus, som ett första steg mot ett kommande komplementärmedicinskt centrum, och dels förstklassiga övernattningsfaciliteter för deltagare i kommande utbildningsprogram. Det strategiska skälet för denna satsning är att den verksamhet som skall bedrivas i denna byggnad har goda utsikter att bli den ekonomiska motor i skolprojektet som i kontrast till nuvarande ekonomiska verksamhet är tillräckligt stor för att generera resurser för åtminstone en första fas i den fortsatta expansionen i enlighet med visionen bakom skolprojektet.

Ledningsgruppen för det svenska skolprojektet hoppas avslutningsvis att denna presentation skall ha gett en tillräckligt klar och inspirerande bild av vad som pågår och riktar därför en vädjan till såväl den svenska som den internationella esoteriska gruppen<sup>28</sup> om generöst ekonomiskt stöd.

Eftersom projektet som redan nämnts är omslutet av en tystnadsens mur kan i nuläget ingen direktkontakt tas mellan intresserade personer och själva skolprojektet. Men en indirekt kontaktlänk är upprättad. Detta betyder att alla som i sitt inre känner sig starkt intuitivt manade att stödja projektet ombuds kontakta Stiftelsen Tibetanens Bokfond.

Sista ordet får emellertid Tibetanen:

”Jag vädjar inte vidare om er hjälp. Jag har försökt upplysa er om de nya idealen och om Den nya världstjänargruppens arbete. Ansvar för de riktiga handlingarna och för ansträngningarna att nå allmänheten vilar på de aspiranter och lärjungar i världen som läser mina ord. Det finns inget som jag personligen kan göra. Kristus och mänskligheten ber idag om er *tid* (och ni kan alla, utan undantag, offra en del). Det vi kräver är att ni ägnar er aktivitet och er skicklighet åt att nå dem som ni kan nå. Det är era pengar som behövs för att göra det möjligt för oss att nå den intresserade allmänheten. Det är er meditation och intensiva inre medverkan som kommer att skapa den kanal genom vilken fredens anda kan verka och Ljusets krafter kan komma in. *Hierarkin väntar*. Den har gjort allt som går att göra inom ramarna för dess möjligheter. Kristus står i tålmodig tystnad, uppmärksam på den strävan som kommer att leda till att hans arbete tar form på jorden och gör det möjligt för honom att fullborda den insats som han gjorde för 2000 år sedan i Palestina. Buddha svävar över planeten, redo att göra sin del, om mänskligheten ger honom möjligheten. Jag ber er att observera vad jag har sagt här. Allt beror nu på om människorna med god vilja handlar rätt.”<sup>29</sup>

---

<sup>27</sup> *Kristi återkomst*, sid. 149-150.

<sup>28</sup> En översättning till engelska av denna text kommer att publiceras på Stiftelsen Tibetanens Bokfonds hemsida [www.tibetanensbokfond.se](http://www.tibetanensbokfond.se).

<sup>29</sup> *Esoterisk psykologi – II*, sid. 560-561.